

แผนการจัดการความรู้
ปีการศึกษา 2560

สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คำนำ

สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้ดำเนินการจัดการความรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่มีคุณค่าและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านการวิจัย ทั้งความรู้ที่มีอยู่ชัดเจนในรูปของเอกสาร (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge) ซึ่งได้มาจากประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคลให้เป็นระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงได้สะดวก และสามารถนำองค์ความรู้และวิธีการปฏิบัติที่ดี (Good Practice) มาใช้ประโยชน์ให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นรวมทั้งเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในสถาบันอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่การเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าประสงค์และวิสัยทัศน์ของสถาบัน ดังนั้นสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จึงได้จัดทำแผนการจัดการความรู้ ประจำปี พ.ศ. 2560 ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะทำให้การจัดการความรู้ของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อไป

สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ	3
ส่วนที่ 2 แนวทางการจัดการความรู้ของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	5
ส่วนที่ 3 แผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ด้านการวิจัย	9
ส่วนที่ 4 กรอบกิจกรรมของกลุ่มความรู้	13

ส่วนที่ 1 บทนำ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวดที่ 3 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มาตรา 11 ได้กล่าวว่า ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับการบริหารราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้

จากความข้างต้น สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้เพื่อให้มีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ต้องสร้างระบบให้สามารถรับรู้ข่าวสาร ได้อย่างกว้างขวาง
2. ต้องสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป
3. ต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถสร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากร เพื่อให้บุคลากรทุกคนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาการสมัยใหม่ตลอดเวลา มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และมีคุณธรรม
4. ต้องมีการสร้างความมีส่วนร่วมในหมู่บุคลากรให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อการนำมาพัฒนาใช้ในการปฏิบัติราชการร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเจ้าหน้าที่ทุกระดับจะต้องตอบคำถามได้ว่าผลงานในแต่ละวันของตนนั้น สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของสถาบันอย่างไร และเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันเป็นทีมระหว่างผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกันแนวคิดมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เป็นการพัฒนามหาวิทยาลัยโดยเน้นการเรียนรู้ร่วมกัน ของคนในมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ และทักษะร่วมกันควบคู่ไปกับการรับความรู้จากภายนอก นำมาต่อยอดและสร้างสรรค์ซึ่งนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practices) และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อสถาบันฯ และมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ การที่มหาวิทยาลัยจะพัฒนาตนเองให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ สิ่งที่มีความสำคัญ คือจะต้องบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยการแสวงหาและสร้างสรรค์องค์ความรู้อยู่เสมอ และมีระบบการจัดเก็บข้อมูลจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่บุคลากรสามารถเข้าสู่ระบบได้โดยง่าย มีระบบการถ่ายโอนและนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ มีการพัฒนากลยุทธ์และกลไกในการแบ่งปันความรู้ทั่วทั้งมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง การพัฒนามหาวิทยาลัย

ให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้นั้นจะต้องไม่หยุดพัฒนา มหาวิทยาลัยต้องมีการปรับปรุง กระบวนการ และสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอและไม่หยุดนิ่ง

สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ดำเนินการจัดการความรู้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 จนถึงปัจจุบัน มีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีคุณค่าและจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ที่กระจัดกระจายอยู่ทั้งที่เป็น ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ซึ่งเขียนอธิบายออกมาเป็นตัวอักษร เช่น คู่มือปฏิบัติงาน หนังสือ ตำรา และความรู้แฝงเร้นหรือความรู้แบบฝังลึก (Tacit Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ซึ่งฝังอยู่ในตัวคน ที่ได้มาจากประสบการณ์ หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล ให้เป็นระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น ทำให้บุคลากรสามารถเข้าถึงและนำองค์ความรู้และวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) มาใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้ เอกสารที่รวบรวมองค์ความรู้และวิธีปฏิบัติที่ดี ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินการจัดการความรู้ ของสถาบันวิจัย ฯ ได้เผยแพร่ในเว็บไซต์ของสถาบันวิจัย ฯ

ส่วนที่ 2

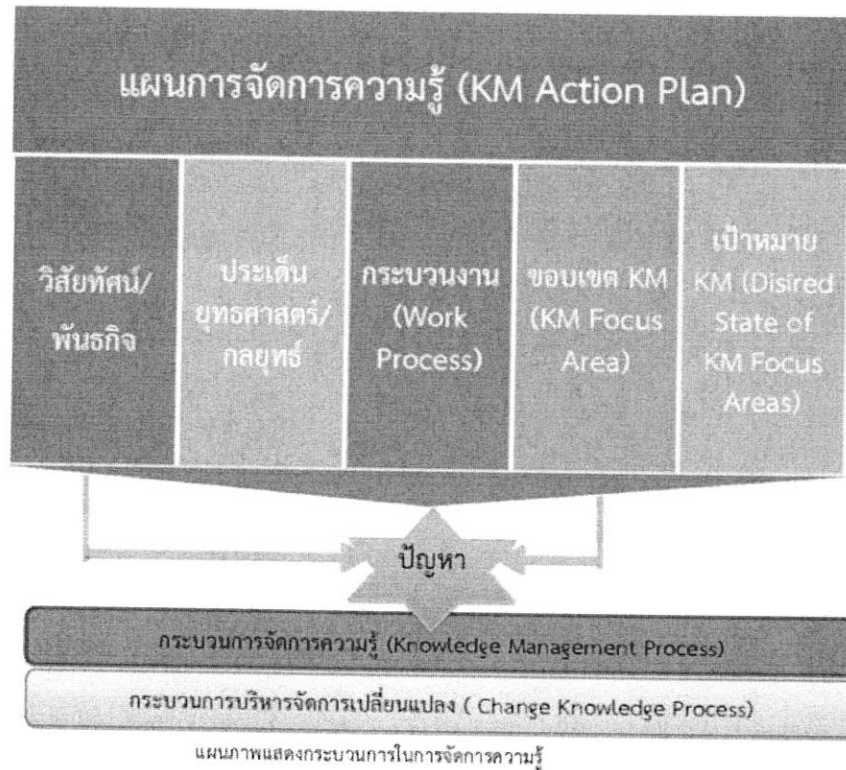
แนวทางการจัดการความรู้ของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

การจัดการความรู้ของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ได้นำแนวทางในการจัดการความรู้จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ตามคู่มือการจัดทำแผนการจัดการความรู้ มาเป็นกรอบในการจัดทำแผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) เพื่อนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

1. พิจารณาภาพรวมของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จาก วิสัยทัศน์ / พันธกิจ / ประเด็นยุทธศาสตร์ และกระบวนการเพื่อนำมากำหนดขอบเขตขององค์ความรู้ (KM Focus Area) ที่มีความสำคัญ มีความจำเป็นต่อการสนับสนุนพันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการต่างๆ หรือปัญหาที่ประสบอยู่และสามารถนำ KM มาช่วยได้ เพื่อเป้าหมายในการบรรลุวิสัยทัศน์ของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

2. พิจารณาขอบเขตการจัดการความรู้สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (KM Focus Area) มาเป็นกรอบในการกำหนดความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำหัวข้อเรื่องความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานนั้นมาพิจารณาคัดเลือกเป็นเป้าหมาย KM (Desired State) ที่ต้องดำเนินการ

3. เมื่อได้องค์ความรู้ที่เป็นเป้าหมาย หรือ “โจทย์ KM” ที่ชัดเจนแล้วนำหัวข้อเป้าหมาย KM ที่ต้องทำมาจัดทำแผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ (KM Action Plan) ซึ่งเป็นแผนงานที่แสดงถึงรายละเอียดการดำเนินงานขององค์ความรู้ที่คัดเลือกมาดำเนินการจัดการความรู้ โดยนำรูปแบบการจัดการความรู้ (KM Model) ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management Process) และกระบวนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง (Change Management Process) มาเป็นกรอบในการจัดทำแผนการจัดการความรู้สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

โดยรายละเอียดของขั้นตอนในการดำเนินการด้านการจัดการความรู้ มีดังนี้

2.1 การกำหนดขอบเขต KM (KM Focus Areas)

ก่อนการดำเนินการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) จะต้องมีการกำหนดขอบเขต KM (KM Focus Areas) และเป้าหมาย KM (Desired State) โดยขอบเขต KM เป็นประเด็นกว้าง ๆ ของความรู้ที่จำเป็นและสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งต้องการจะนำมากำหนดเป้าหมาย KM ซึ่งสามารถใช้แนวทาง ในการกำหนดขอบเขตและเป้าหมาย KM เพื่อจัดทำแผนการจัดการความรู้ ได้ 4 แนวทาง คือ

- แนวทางที่ 1 เป็นความรู้ที่จำเป็นและสนับสนุนวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบัน
- แนวทางที่ 2 เป็นความรู้ที่สำคัญต่อสถาบัน เช่น ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย บริการวิชาการแก่สังคม
- แนวทางที่ 3 เป็นปัญหาที่สถาบันประสบอยู่ และสามารถนำ KM มาช่วยได้
- แนวทางที่ 4 เป็นแนวทางผสมกันระหว่างแนวทางที่ 1, 2 หรือ 3 หรือจะเป็นแนวทางอื่นที่สถาบันเห็นว่าเหมาะสม

การตัดสินใจเลือกขอบเขต KM อาจใช้แนวทางต่อไปนี้ มาช่วยในการตัดสินใจว่า ขอบเขต KM ใดที่จะคัดเลือกมาจัดทำแผนการจัดการความรู้ขององค์กร เช่น

- ความสอดคล้องกับทิศทางและประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบัน
- ทำให้เกิดการปรับปรุงที่เห็นได้ชัดเจน หรือเป็นรูปธรรม

- มีโอกาสทำได้สำเร็จสูง (โดยพิจารณาจากความพร้อมด้านคน งบประมาณ เทคโนโลยี วัฒนธรรมองค์กร ระยะเวลาดำเนินงาน ฯลฯ)

- เป็นเรื่องที่ต้องทำ คนส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยต้องการให้ทำ
- เป็นเรื่องที่ผู้บริหารให้การสนับสนุน
- เป็นความรู้ที่ต้องนำมาจัดการอย่างเร่งด่วน
- แนวทางอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยเห็นว่าเหมาะสม

ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาเพื่อกำหนดขอบเขต KM (KM Focus Area) ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2558-2562) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปรัชญา

องค์กรเข้มแข็ง เครือข่ายเข้มแข็ง สู่ท้องถิ่นเข้มแข็ง

วิสัยทัศน์

“องค์กรแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพใช้วัฒนธรรมและชุมชนเป็นรากฐานแห่งการเรียนรู้ โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการวิจัยและงานสร้างสรรค์
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบบริหารการวิจัยที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่นชุมชน และท้องถิ่น
2. ส่งเสริมบ่มเพาะนักวิจัย
3. สนับสนุน และส่งเสริมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นด้วยศาสตร์พระราชา
4. ส่งเสริมการบูรณาการเรียนการสอนเชิงพัฒนาท้องถิ่น
5. สนับสนุน และส่งเสริมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่น
6. พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2 ขอบเขตการจัดการความรู้ (KM Focus Area)

จากวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ที่เน้น “องค์กรแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพใช้วัฒนธรรมและชุมชนเป็นรากฐานแห่งการเรียนรู้ โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงได้กำหนดขอบเขต KM (KM Focus Area) ที่มีความสอดคล้อง และสนับสนุนวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ ของสถาบันวิจัยฯ ได้ดังต่อไปนี้

ขอบเขต KM : การสร้างเครือข่ายการทำงานของสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
องค์ความรู้ที่จำเป็น : “การสร้างเครือข่ายและการดำเนินงานของเครือข่ายแบบบูรณาการ”

2.3 องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

คณะทำงานจัดการความรู้ของสถาบันวิจัยฯ ได้พิจารณาขอบเขตการจัดการความรู้สถาบันวิจัยฯ (KM Focus Area) มาเป็นกรอบในการกำหนดความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของสถาบันวิจัยฯ โดยในปี

พ.ศ. 2560 ได้มีการพิจารณาทบทวนองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และมีความจำเป็นต่อการสนับสนุนและเสริมสร้างการปฏิบัติงานของสถาบันวิจัย ฯ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อนำหัวข้อเรื่องความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานนั้นมาพิจารณาคัดเลือกเป็นเป้าหมาย KM (Desired State) ที่สถาบันวิจัย ฯ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปีการศึกษา 2560 โดยความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านการวิจัย ฯ มีรายละเอียดตามที่ปรากฏในส่วนที่ 3

ส่วนที่ 3 แผนการจัดการความรู้

3.1 องค์ความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติราชการ

แบบฟอร์มการเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติราชการระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถาบันวิจัยฯ
แผนพัฒนางานวิจัย
ประเด็นยุทธศาสตร์: ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกกระดับการให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ
องค์ความรู้ที่จำเป็น : การสร้างเครือข่ายและการดำเนินงานของเครือข่ายแบบบูรณาการ
เหตุผลที่เลือกองค์ความรู้: เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดีในการสร้างเครือข่ายและการดำเนินงานของเครือข่ายแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. : สกอ. 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ สกอ. 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม สกอ. 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

<p>แบบฟอร์มแผนการจัดการความรู้แผนพัฒนางานวิจัย</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม : ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการวิจัยและงานสร้างสรรค์</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกกระดับการให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการท้องถิ่น</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกกระดับทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>องค์ความรู้ที่จำเป็น (K) : การสร้างเครือข่ายและการทำงานของทีมของเครือข่ายแบบบูรณาการ</p> <p>ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ สกอ. สมศ. ก.พ.ร(KPI) : สกอ. 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์</p> <p>สกอ. 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม</p> <p>สกอ. 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p>					
<p>กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรของสถาบันวิจัยฯ</p>					
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
4	ถอดองค์ความรู้จากแลกเปลี่ยนเรียนรู้	มิถุนายน 2561	องค์ความรู้เรื่องการสร้างเครือข่ายและการดำเนินงานของเครือข่ายแบบบูรณาการ	มิถุนายน 2561	ฝ่ายวิจัย
5	รวบรวมองค์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ	เมษายน-มิถุนายน 2561	องค์ความรู้เรื่องการสร้างเครือข่ายและการดำเนินงานของเครือข่ายแบบบูรณาการ	เมษายน-มิถุนายน 2561	ฝ่ายวิจัย

แบบฟอร์มแผนการจัดการความรู้แผนพัฒนางานวิจัย						
ประเด็นยุทธศาสตร์สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม : ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการวิจัยและงานสร้างสรรค์						
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น						
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม						
ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ						
องค์ความรู้ที่จำเป็น (K) : การสร้างเครือข่ายและการทำงานของทีมเครือข่ายแบบบูรณาการ						
ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ สกอ. สมศ. ก.พ.ร(KPI) : สกอ. 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์						
สกอ. 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม						
สกอ. 4.1 ระบบและกลไกการทำงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม						
กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรของสถาบันวิจัยฯ						
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
6	กำหนดแนวปฏิบัติที่ดีจากองค์ความรู้	มิถุนายน 2561	เอกสารองค์ความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดี	มิถุนายน 2561	-	ฝ่ายวิจัย
7	นำแนวปฏิบัติที่ดีไปเผยแพร่	มิถุนายน 2561	เอกสารองค์ความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดี	มิถุนายน 2561	หน่วยงานต่างภายใน มหาวิทยาลัยและหน่วยงานเครือข่ายภายนอก	ฝ่ายวิจัย
<p>ผู้ทบทวน : อาจารย์ ดร.นวรรตน์ ประทุมตา</p> <p>ผู้บริหารสูงสุดด้านการจัดการความรู้ (CKO)</p> <p>ผู้อนุมัติ : อาจารย์แสนประเสริฐ ปานเนียม</p> <p>ผู้บริหารสูงสุดของส่วนราชการ (CEO)</p>						

ส่วนที่ 4

กรอบกิจกรรมของกลุ่มความรู้

ลำดับที่	กิจกรรม	เอกสารหลักฐาน
1	ตั้งชุมชนนักปฏิบัติ (COP) และกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก	1. รายชื่อและบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม
2	กำหนดหัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ต้องมีความรู้เรื่องอะไร มีความรู้เรื่องนั้นหรือยัง) ของกลุ่ม	2. หัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (แบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ)	3. บันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4.	นำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปปฏิบัติ	4. รายงานผลการนำความรู้ไปปฏิบัติ
5	นำบทเรียนที่ได้จากการนำความรู้ไปปฏิบัติมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และหาแบบปฏิบัติที่ดี	5. รายงานผลบทเรียนที่ได้จากการนำความรู้ไปปฏิบัติและแบบปฏิบัติที่ดี
6	แบ่งปันความรู้	6. ช่องทางการเผยแพร่ความรู้
7	บันทึกความรู้ในคลังความรู้ของหน่วยงาน	7. แฟ้มบันทึกคลังความรู้